FITXA IDENTIFICATIVA

Dades de l'Assignatura

Codi	33339
Nom	Personalitat i conducta social
Cicle	Grau
Crèdits ECTS	4.5
Curs acadèmic	2018 - 2019

Titulació/titulacions

Titulació	Centre	Curs	Període
1319 - Grau de Psicologia	Facultat de Psicologia i Logopèdia	4	Primer quadrimestre

Matèries

Titulació	Matèria	Caràcter
1319 - Grau de Psicologia	38 - Personalidad y Conducta Social	Optativa

Coordinació

Nom	Departament
VILLARROYA SOLER, EDELIA	295 - Personalitat, Avaluació i Tractaments Psicològics

RESUM

Esta assignatura permet a l'alumne qüestionar-se la gènesi de la personalitat, a partir de la contínua contraposició entre els determinants, socials o biològics, de la conducta social humana. Els 5 temes són exemples dels desenrotllaments en la investigació de la personalitat i de les diferències individuals en li determinació de la conducta social. Es tracta d'una assignatura que ampliarà i assentarà els coneixements adquirits en l'assignatura: Personalitat i Diferències Individuals, més extensa i general. Al tractar-se d'una assignatura que tots els alumnes hauran cursat quan arriben a esta optativa, es planteja ací un enfocament dialèctic, aplicat i crític dels coneixements teòrics prèviament adquirits.

Es pretén que l'alumne sàpia manejar la 'predicción' de la conducta a partir dels models de personalitat a l'ús i per a això es plantegen diferents àrees que han aportat coneixements rellevants per a l'exercici de la professió del psicòleg en la intervenció social, com: la salut, l'amor, sexe i gènere, les intel·ligències sociopersonals i la integració social.

CONEIXEMENTS PREVIS

Relació amb altres assignatures de la mateixa titulació

No heu especificat les restriccions de matrícula amb altres assignatures del pla d'estudis.

Altres tipus de requisits

Es recomana, en general, tindre aprovades les assignatures de primer i segon curs i en especial, haver superat l'assignatura troncal de Personalitat i Diferències Individuals.

COMPETÈNCIES

1319 - Grau de Psicologia

- Saber analitzar necessitats i demandes dels destinataris de la funció en diferents contextos
- Ser capaç d'establir les metes de l'actuació psicològica bàsica en diferents contextos, proposant i negociant les metes amb els destinataris i afectats
- Ser capaç d'identificar diferències, problemes i necessitats
- Ser capaç de definir els objectius i elaborar el pla bàsic de la intervenció en funció del seu propòsit (prevenció, tractament, rehabilitació, inserció, acompanyament...)
- Ser capaç de mesurar i obtenir dades rellevants per a l'avaluació de les intervencions
- Saber proporcionar retroalimentació als destinataris de forma adequada i precisa.
- Ser capaç d'elaborar informes orals i escrits.
- Conèixer les obligacions deontològiques de la psicologia i ajustar-s'hi

RESULTATS DE L'APRENENTATGE

Al final de l'assignatura l'estudiant sabrà:

Comprendre el paper de la cultura en l'explicació i la predicció de la conducta social.

Distingir aquells models que sustenten una concepció sociocultural de la personalitat enfront d'aquells altres que sustenten una concepció biològica.

Fomentar una visió crítica als enfocaments explicatius biologicistas, sense fonament científic que fomenten les desigualtats entre els sers humans.

Despertar la necessitat d'una actitud vigilant enfront de l'etnocentrisme, fomentant el relativisme cultural i l'anàlisi respectuosa de la diferència.

Identificar els tipus i subtipus d'intel·ligències sociopersonals des de la perspectiva dels models d'intel·ligència múltiples.

Comprendre els processos socials que intervenen en la interacció social entre els gèneres.

Conéixer les distintes perspectives que des de la psicologia de la personalitat i la psicologia social aborden el tema de l'amor i el sexe.

Incidir en aspectes de l'exclusió social des dels models de la Psicologia de la Personalitat.

Saber valorar amb sentit crític els continguts de la matèria des d'una perspectiva sociocultural i saber aplicar-los al futur exercici professional.

DESCRIPCIÓ DE CONTINGUTS

1. L'origen social de la personalitat: la personalitat en la cultura

La noció de cultura connectada amb personalitat. Els objectius de la psicologia multicultural. Relacions amb altres disciplines. Etnocentrisme en psicologia. Relacions entre cultura i conducta. Un marc general per a la psicologia multicultural. Cultura com un constructe psicològic. Trets a través de cultures. El self en un context social. Les concepcions de persona en contextos no occidentals. Els estats alterats de consciència.

2. Personalitat i canvi social

Societats plurals. Estratègies interculturals. Multiculturalisme. Aculturació. Adaptació y/o integració sociocultural.

3. Les intel·ligències sociopersonals

La intel·ligència i el món social: tres moments representatius. El model de Les intel·ligències socials dins d'un model d'intel·ligències múltiples. Els dos tipus bàsics d'intel·ligència social. Components de saviesa sociocultural.

4. Personalitat, cultura i salut

Models que relacionen la personalitat i la salut. Personalitat i predisposició a la malaltia. Personalitat i benestar subjectiu. Model de Paràmetres i salut. Psicopatologies a través de cultures. Factors culturals en psicoteràpia. Factors culturals i conductes de salut. Ecologia, població, i salut.

5. Personalitat i relacions íntimes

Perspectiva humanista i psicoanalítica. Atracció interpersonal. Estils d'amor. L'afecció en l'edat adulta. Conducta sexual. Actituds cap al sexe. Zels.

VOLUM DE TREBALL

ACTIVITAT	Hores	% Presencial
Classes teoricopràctiques	45,00	100
Assistència a esdeveniments i activitats externes	5,00	0
Elaboració de treballs en grup	10,00	0
Elaboració de treballs individuals	10,50	0
Estudi i treball autònom	22,00	0
Lectures de material complementari	5,00	0
Preparació de classes de teoria	10,00	0
Resolució de casos pràctics	5,00	0
TOTAL	**112,50**	

METODOLOGIA DOCENT

La docència s'impartix fonamentalment a través d'un sistema de classes presencials, de caràcter teòric i pràctic. La classe teòrica permet la introducció i desenrotllament del contingut teòric de cada tema. Les classes pràctiques, a través de la il·lustració dels continguts, faciliten l'aprenentatge de l'alumnat al permetre una relació més dinàmica i pròxima amb els mateixos.

No obstant això, també és important la realització de seminaris o altres tasques complementàries propostes pel professorat, com la realització de treballs. Amb este tipus de tasques es fomenta el treball autònom o en grup, però també i de manera rellevant, l'adquisició de destreses respecte a la presentació i redacció de temes.

Les tutories constituïxen el mig a través del qual el professorat orienta i supervisa l'alumnat en l'elaboració de les activitats complementàries, en particular, i resol els seus dubtes o dificultats relacionades amb la matèria, en general. En definitiva, a través de les tutories, que faciliten una relació més pròxima i directa, el professorat guia l'alumnat en la construcció del seu coneixement.

AVALUACIÓ

SISTEMES D'AVALUACIÓ

ES1. Valoració de continguts teòrics i pràctics mitjançant proves orals, escrites o d'acompliment de destreses.

ES2. Presentació oral o escrita d'informes, treballs individuals o en grup, casos clínics, resolució de problema i maneig de proves diagnòstiques.

ES3. Participació activa en les activitats de classe, seminaris i tallers i motivació per la qualitat dels resultats de l'aprenentatge.

PONDERACIÓ

- *Valoració de continguts teòrics i pràctics mitjançant proves orals, escrites o d'acompliment de destreses (80%).*
- *Presentació oral o escrita d'informes, treballs individuals o en grup, casos clínics, resolució de problema i maneig de proves diagnòstiques (20%).*
- *Participació activa en les activitats de classe, seminaris i tallers i motivació per la qualitat dels resultats de l'aprenentatge (0.5%).*

REQUISITS MÍNIMS

Per a superar l'assignatura, caldrà: superar l'examen (RECUPERABLE) i realitzar les activitats d'avaluació contínua (OBLIGATORI i NO RECUPERABLE).

Valoració de continguts teoricopràctics mitjançant prova escrita (80% de la qualificació final, recuperable). Per a superar l'examen sobre els continguts teoricopràctics caldrà obtindre una nota mínima de 4 (escala 0-8 punts), i arribar a una puntuació global de 5 sobre 10 en el sumatori de la qualificació de l'examen i la puntuació obtinguda en l'avaluació contínua (activitats pràctiques, informes etc.). L'examen serà teoricopràctic i consistirà en una prova objectiva d'un total de 50 preguntes de V/F. Serà obligatori contestar al 70% de les mateixes (35 preguntes). El valor de l'examen és el 80% de la qualificació final.

Valoració de les activitats d'avaluació contínua (20% de la qualificació final, no recuperable). Les activitats d'avaluació contínua permeten d'obtenir fins a un màxim de 2 punts, que seran sumats a la puntuació aconseguida en l'examen, sempre que en aquest s'haja assolit la puntuació mínima que s'indica anteriorment.

Valoració de les activitats de classe. Durant el desenvolupament de les classes es realitzaran activitats que complementen o amplien la part teòrica de l'assignatura. Les activitats pràctiques s'avaluaran amb l'entrega de les mateixes degudament cumplimentades el dia de l'examen, i per la participació en les activitats de les dites sessions pràctiques. Els continguts de les pràctiques s'avaluaran també en l'examen en forma d'ítems/preguntes. El valor de les activitats pràctiques presentades és fins a 0.5 punts que se sumaran a la nota de l'examen, sempre que siga superior o igual a 4 punts sobre 8.

Obtenir la màxima qualificació en l'assignatura (10) no garanteix la qualificació de Matrícula d'Honor. En cas d'empat, els estudiants faran un examen de l'assignatura (examen de desenvolupament) amb el seu professor.

ADVERTIMENT

La còpia o el plagi manifest de qualsevol tasca que forme part de l'avaluació comporta la impossibilitat de superar l'assignatura, i pot suposar el sotmetiment immediat als procediments disciplinaris oportuns.

Cal tenir en compte que, d'acord amb l'article 13. d) de l'Estatut de l'estudiant universitari (RD 1791/2010, de 30 de desembre), és deure de l'estudiant abstenir-se d'utilitzar, o de cooperar en la utilització, de procediments fraudulents en les proves d'avaluació, en els treballs que es realitzen o en documents oficials de la universitat.

En horari de tutoria, el professor o professora pot requerir entrevistes individuals o en grup amb la finalitat de verificar el grau de participació i d'assoliment en els objectius fixats per a qualsevol tasca desenvolupada. El fet de no acceptar aquesta verificació comporta no superar la tasca o activitat en qüestió.

SISTEMA DE QUALIFICACIÓ

L'avaluació de l'assignatura i la impugnació de la qualificació obtinguda estan sotmeses a allò que disposa el Reglament d'Avaluació i Qualificació de la Universitat de València per a títols de Grau i Màster (ACGUV 108/2017 de 30 de maig de 2017).
http://www.uv.es/graus/normatives/2017_108_reglament_avaluacio_qualificacio.pdf

Segons aquesta norma, la nota s'ha d'anotar en expressió numèrica de 0 a 10 amb un decimal, i s'ha d'ajustar a l'escala de qualificació següent:

- *De 0 a 4,9: suspens.*
- *De 5 a 6,9: aprovat.*
- *De 7 a 8,9: notable.*
- *De 9 a 10: excel·lent o excel·lent matrícula d'honor.*

Només se sumaran els diferents apartats contemplats en l'avaluació quan se superi el requisit mínim establert per l'examen.

Tant en primera, com en segona convocatòria, en l'acta de l'assignatura s'incorporarà la qualificació obtinguda d'acord amb les següents regles:

- Si no hi ha qualificació de l'apartat d'avaluació amb major ponderació, la qualificació serà NO PRESENTAT, amb independència de la resta.

- Si hi ha qualificació en l'apartat d'avaluació amb major ponderació, i aquest no arriba requisits mínims, es farà constar SUSPENS i nota numèrica en base 10 de la qualificació d'aquest apartat.

- Si hi ha qualificació en l'apartat d'avaluació amb major ponderació, i aquest supera els requisits mínims establerts, però no s'arriba a la puntuació de 5 al sumar-li la puntuació obtinguda en la resta d'activitats d'avaluació, es farà constar SUSPENS i nota numèrica en base 10 de la qualificació de l'apartat pel qual no supera l'assignatura.

- Si hi ha qualificació en l'apartat d'avaluació amb major ponderació, i aquest supera els requisits mínims establerts i s'arriba o supera la puntuació de 5, al sumar-li la puntuació obtinguda en la resta d'activitats d'avaluació, es farà constar la nota numèrica en base 10 i qualificació de APROVAT, NOTABLE O EXCEL·LENT que corresponga.

REFERÈNCIES

Bàsiques

- Pelechano, V. (2000). Psicología sistemática de la personalidad. Barcelona. Ariel.

Berry, J.W., Poortinga, Y.H., Breugelmans S. M., Chasiotis, A. y Sam D. (2011): Cross-cultural psychology: research and applications. New York. Cambridge University Press.

Furnham, A. Y Heaven, P. (1999): Personality and social behaviour. New York. Oxford University Press Inc.

Complementàries

- Apuntes elaborados por los profesores de la asignatura

Rhodewalt, F. (Dir.) (2008): Personality and Social Behavior. New York. Psychology Press

Fierro, A. (Dir.)(1996): Manual de psicología de la personalidad. Barcelona: Paidós.

Pelechano, V. (1996). Psicología de la Personalidad. I. Teorías. Barcelona: Editorial Ariel.

Pelechano, V. (comp.) (1996): Habilidades interpersonales. Vols. 1, 2, 3. Valencia. Promolibro.

Pelechano, V. (1997): Personalidad y el binomio salud-enfermedad: una revisión conceptual selectiva. Análisis y Modificación de Conducta, 23: 751-795.

Pelechano, V., Sosa, C.D. y Capafons, J.I. (1991).- Psicología de la salud, dimensiones de personalidad y motivación en enfermos crónicos (1): diferencias de personalidad y motivación en enfermos renales y no renales con procedimientos normativos tradicionales y menos tradicionales. Análisis y Modificación de Conducta, vol. 17, números 53-54, páginas: 605-620.

Pelechano, V., Matud, M. P. y De Miguel, A. (1993).- Habilidades de afrontamiento en enfermos físicos crónicos. Análisis y modificación de conducta, vol. 19 número 63; páginas: 91-149.

- Schmitz, P.G. (1993): Personality, stress reactions, and psychosomatic complaints. En G.L. Van Heck, P. Bonaiuto, I.J. Deary y W. Nowack, (eds.): Personality psychology in Europe. (vol. 4) (pp. 321-343). Tilburg University Press.

Hogan, R., Johnson, J. y Briggs, S. (1997): Handbook of personality psychology. New York. Academic Press.

Scott, W.A. y Scott, R. (1989): Adaptation of inmigrants. Individual differences and determinants. New York. Pergamon.